

פסאדה

מפגש של סגנונות באמנות מיצר סביבה חדשה, נושאי העבודות הן עם תוכן דו משמעי. התעסקות בתדמית. האמנות מטבעה מתעסקת בתרגום המציאות ובכל מקרה זו פסאדה למה שקיים שם באמת, עם במבט החוצה או פנימה לעולמו של היוצר.

בהיסטוריה של האמנות ניסו אמנים לתאר את תקופתם דרך מורכבות המציאות שהיתה שם ויצרו את האמת שלהם. אמת זו היא תמיד סובייקטיבית, ניסו ליחס לה הקשרים פילוסופים ומדעים, היא תמיד נותרה ייצוגית, כייצוג של משהו סופי בגלל היותה מיוצגת דרך אובייקטים אך עם רצון לגעת באין סוף כמו המדע. לכן האמנות תמיד השתנתה וקיבלה פנים אחרות ואפילו שונות לחלוטין מתקופה לתקופה.

בתערוכה זו סגנונות נפגשים בהרמוניה וחיים יחד במעין שוויוניות. בין הסגנון האקדמי נטורליסטי המקיים סוג של אוטופיה של שלמות בטבע לבין ריאליזם צילומי נוקב בתיאור קטעים מהמציאות באופן מצינני. אל מול עבודות המקימות סמליות באמצעים גרפיים, סגנון הציור האינפורמלי נפגש עם הטרנס אוונגרדיה ולידם פופ ארט פוגש סוראליזם.

מכלול העבודות והקשר ביניהן יוצר תדמית ייחודית שונה של מקום, ולמרות מקבץ הסגנונות זו מציאות המעוגנת בפוסט מודרניזם.

ניתן להבחין שהפסאדה הסגנונית לא שייכת לאזורנו, השראתן מאירופה ואמריקה. אך יחד עם זאת הרבגוניות מתקשרת למקום בו מוצגת התערוכה בתחנה המרכזית.

דורון פורמן
אוצר התערוכה